Any XXV — Vendrell, 8 de Març de 1930 — Número 1249

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 céntims :: Atrassat, 20
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

✝

D.ª Dolors Vidal i Porta

VIDUA DE D. JOSEP PARERA

Morí a Barcelona el dia 7 de febrer d'enguany

confortada amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostólica

(A. C. S.)

La seva afligida família en recordar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen se serveixin assistir a les misses amb ofertori que en sufragi de l'ànima de la finada se celebrarán el prop vinent dissabte, dia 15 del corrent, de dos quarts de deu a dos quarts d'onze del matí, en la capella del Santíssim Sagrament d'aquesta Parròquia, del que en quedarán molt agraïts.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

CAL DEMANAR JUSTICIA

Tota la premsa de Catalunya ha deixat sentir la veu demanant l'amnistia donada pel Govern del general Berenguer a tots els complicats en dilectes de caracter polític i social i la revisió de la causa dita de Garraf. A la majoría de pobles de Catalunya es recullen signatures per demanar que el R. D. d'amnistia sia aplicat a molts patricicis com a Francesc Macià, Ventura i Gassol, Dr. Baltà, etc., exilats a causa dels seus ideals, i també es treballa activament perque es revisi la condemna imposada a en Compte, Julià, Perelló, Garriga, Civit, Badía i Ferrer.

Si el nou govern ha vingut a pacificar els esperits, a restablir l'imperi del Dret i de la Llibertat tant malparats a causa de les arbitraries disposicions de la Dictadura, és natural que aquesta amnistia la fassi extensiva a tots els exilats catalans ja que no hi ha cap raò per no fer-ho, i per consegüent és completament injusta la postergació que sofreixen. I també és necessari la revisió del procés de Garraf. Els autors dels fets ocorreguts a Garraf tenien que esser jutjats conforme al Códic penal de l'any 1870; però una disposició ministerial passà aquest assumpte de la jurisdició ordinària a la militar amb evident infracció del dret que té tot ciutadà a esser jutjat conforme a la llei anterior al delicte, violant, doncs, un principi que podem calificar d'article de fe com és el de la no retroactivitat de la llei penal proclamat per tots els penalistes i en totes les legislacions positives i amb escarni del Dret processal vigent. I és necessària aquesta revisió perqué una disposició del poder executiu no és suficient i és molt discutible que pugui derogar, en un cas com el que defensem unes lleis, generals amb caracter adjectiu com son el Dret penal i el processal i principalment per reunir tots dos la condició de Dret públic.

No tinc notícia que aqui al Vendrell s'hagi intentat fer res en aquest sentit. I jo pregunto: no podriem ajuntar la nostra veu a la de tot Catalunya? Penseu que tots tenen mare i algun d'ells muller i fills; que en Badia i en Ferrer son dos estudiants, el primer de Farmàcia i el segón de Medicina; que son joves i que potser mai més veuran la llum del sol, i les seves mares, mullers i fills segurament esperen inutilment als sers per ells més estimats. Perxó vos prego que ajudeu amb el vostre clam a demanar, sinó la llibertat, la legalitat en el procediment seguit contra aquells germans nostres.

Jo voldría que aquestes ratlles mal escrites fessin el seu efecte. Voldría que la joventut i els elements lliberals de la vila actuessim tots units en aquest sentit; voldría que recordessim tots que al Vendrell s'ha sapigut lluitar per la llibertat; voldría que el coratge demostrat en tantes ocasions tornés a reviure, i voldría finalment que tots, joves i vells, cooperessim a una obra de justícia.

PASQUAL CASANOVA i RIUS

Per l'ampliació de l'amnistia

Un manifest a les dones catalanes

Una amnistia massa estreta ha deixat en la reclosió dels establiments penitenciaris, o en la llunyania de l'exili, molts compatricis nostres que són mereixedors de la llibertat i de la tornada a la terra pairal. Hi ha especialment en un dels articles del decret d'amnistia una excepció que no pot explicar-se per cap raó de dret ni per cap sentiment de justícia i que afecta d'una manera directa una part considerable dels presos i exiliats polítics catalans.

Davant d'aquesta estretor i aquesta excepció, un gran nombre d'entitats i de corporacions han demanat que l'amnistia sigui ampliada. I les dones catalanes hem d'ajuntar la nostra veu a aquest clamor. Nosaltres les dones, sabem més que ningú quina és la tristesa desolada de les llars on manca el pare, el marit, el germà, el fill, que són reixes endins o viuen fora de la pàtria. Nosaltres les dones, comprenem més que ningú el turment anguniós dels que estan separats de la família, dels amics, de la vida lliure en la terra pròpia. Nosaltres, les dones, coneixem més que ningú la cremor i l'amargor de les llàgrimes d'enyorament: doble enyorament dels qui són a l'un i a l'altre costat de la reixa, a l'un i a l'altre costat de la frontera.

Per amor humà, per sentiment terral, per solidaritat en el dolor i per imperatiu d'equitat, les dones catalanes demanem que l'amnistia sigui ampliada, que tornin a les seves llars tots els exilats i reclosos per causes polítiques i socials.

Barcelona, 1 de març de 1930.

A les nostres conveïnes

Per tal de recollir signatures al document dalt transcrit que les dones catalanes es proposen trametre al Govern en la Redacció de EL BAIX PENEDÈS hi haurà plecs a disposició de totes aquelles compatrícies que vulguin contribuir a aquesta obra de reparació i justícia.

A més n'hi haurà també als següents establiments: Sastreria de Joan Toldrá, Plaça Dr. Murillo; Catalana Vinícola, Plaça Pi i Margall; Fusteria de Joan Constantí, carrer Major i Salvador Ribas, carrer de Santa Anna, facilitant la nostra impremta cartells i plecs a tots aquells establiments que creguin convenient la obertura de llistes per a recollir signatures.

DEL MOMENT

Davant el monument a Joaquim Costa

En diverses ocasions en que afers professionals ens han dut a visitar la vila de Graus, haviem tingut coneixement de que s'anava a erigir allí un monument a l'ilustre pensador que acabà els seus dies en aquella quieta població, cap d'aquelles contrades aragoneses que alegren els rius Cinca, Isábena i Esera.

Recentment hem estat allí i sabedors de que el tal monument s'havia ja aixecat, no podia mancar la nostra salutació a l'insigne publicista, tant magestuosament representat en el pedestal que al seu honor han enlairat allí els seus admiradors de tota Espanya.

Bonica joia artística, que'ls seus compatricis saben venerar com cal, curulls de satisfacció per haver-los fet guardadors de semblant relíquia.

De cara a la vila, esguardant-la de plè per la seva principal via, està el bust d'aquell gran patrici, com si amb el seu gest profètic senyalés el camí recte que deuen seguir.

Adornen el pedestal tres lemes, els que enclouen perfectament el contingut polític i social que en Costa creia en aquells moments indispensable per a la salvació del país. A un costat s'hi llegeix *Escola* i *Despensa*, i a l'altre *Política Hidráulica*. Aquest podriem dir-ne que fou el programa bàsic de tota l'actuació de l'ilustre aragonés.

Veus aquí tres emblemes que ningú pot refusar, i que contenen tres punts essencials en la vida de la nació.

* * *

Llegint i rellegint novament aquelles paraules ens sugeriren unes modestes consideracions que tal vegada es puguin relacionar amb l'estat actual de coses, amb la present efervecència política que atravessa ara l'estat espanyol.

Escola demanava en Costa donant-se compte de l'estat moral d'Espanya. Escola devem demanar tots; educació i instrucció general del poble, preparació tècnica de tots els ciutadans especialitzats en determinades matèries, cosa essencial per a una bona política, una recta actuació i una honrada administració. Sense la deguda ensenyança, sens els indispensables coneixements del que som, podem i devem, dificilment podrem fer una bona feina per més voluntat que hi hagi, estant propensos sempre a contradiccions i a fer una obra estèril per negativa.

Tots sabem com estan les escoles, primer graò de la escala de la vida; tots sabem com en manquen arreu de la nació i el deficientes que son en els útils precisos per a un bon funcionament, i tots devem esforçar-nos en fer que aquest problema sigui sempre palpitant i tingui un adequat arranjament, superant-lo, si és possible, per l'esforç individual de nosaltres mateixos.

Despensa era l'altra consigna. Tampoc li era indiferent la realitat material dels seus coterranis. Allavors, com avui, el poble espanyol, el poble treballador, no es nutreix amb aquella suficiència que cal. Salaris de

misèria i jornades extenuants en les comarques agrícoles; escassetat de treball en les grans ciutats i viles; encariment permanent dels queviures; impostos directes i indirectes i demés càrregues que fan cada dia més insoportable el viure, ja de sí migrat i trist.

Despensa, al nostre modest entendre, equival a posar cura a totes aquestes malvestats, que contenen en sí tota la vida material i espiritual en consequència, de les famílies. Procurar mitjos de defensa per a tothom, en especial per a la classe obrera, doncs és la més necessitada i la que més dret hi té; és deure de tot home, en primer lloc dels governants, que estimin en el que val l'esforç dels que poblen l'Estat que regeixen.

Política Hidràulica era altre preocupació del gran pensador. Espanya, que a part d'algunes regions de preponderància industrial, és un poble eminentment agrícola, necessita indispensablement un bon encarrilament en el que podriem dir-ne la seva pròpia existència, en el valor que la terra pot donar-li.

Vastes comarques resten sense la producció que permeten, quan aquesta no és nula, poguent-se alimentar dels propis caudals que les aigües ofereixen. Una bona concentració i una estratègica canalització d'aquestes aigües permeteria tornar la vida a moltes contrades, avui en misèria i dessolació. Cada dia son en major nombre els que abandonen el camp per la ciutat, en busca d'un millorament somniat, i que's transforma en un empitjorament de la situació de si ja prou crítica per els que ja hi vegeten.

Nosaltres som poble eminentment agrícola i és precís revivificar la terra, que aquesta tingui mitjans per a produir i proporcionar el pà de cada dia als que en ella s'han creat, que puguin estimar-la i fer-la fertil en profit de tots.

* * *

Aquestes son les consideracions que ens acudiren tot i observant la atmósfera caldejada que'l canvi de govern ha produit en la política espanyola.

Vingui la República o prossegueixi la Monarquia, és precisa una actuació ferma en el sí de la vida nacional; cal anar de dret a resoldre molts problemes que queden en peu i d'una manera particularísima els que enclouen els tres emblemes *Escola, Despensa* i *Política Hidràulica*.

Diverses i intrincades són les qüestions que ens preocupen, respectables les aspiracions polítiques i socials que'ns interessen, necessari és resoldre un sens fi d'afers immediats; però tal vegada tots resultin d'una eficàcia migrada si no es va de dret a donar solució al que és més vital en la nostra existència, al que és essencial per a lograr una regeneració moral i material i que queda clarament expressat en el que fou constant preocupació d'aquell solitari de Graus.

J. MARCÉ

CARNESTOLTES

... i el pobre Carnestoltes
s'acaba de morir.

El que és aquest any pot dir-se que ha finit quasi bé abans de comensar. S'entent en tot quan fa referència a la bullanga del carrer, puig en els locals tancats s'ha retut homenatge al déu Momo, com en anys anteriors. Es veu que a les altures no els era plaenta la moixiganga de la rua i varen acordar obsequiar-nos buidant les regadores, i adeu, il'lusió! Una pluja continuada no ha permés la cel'lebració de dit acte en diumenge, únic dia que el traspassat Directori havia ordenat. Tot i respectant la idea de cada u, a mi m'ha plagut la facècia dels núvols. La rua nostra es troba mancada d'originalitat, d'esperit i de gust artístic, essent aquestes les causes que no tingui explendor i vaigi morint lentament.

Però com que no deixa d'esser un espectacle i el comerç hi surt guanyant, s'han fet gestions a qui podia arreglar-ho i s'ha reacordat, per aquest any, el dilluns i dimarts. Emprò el dilluns fou nul l'espectacle, car els núvols continuaren la gesta del dia anterior, el dimarts ja fou altre cosa, el sol ha lluit i s'ha cel'lebrat amb gran contentament de la colla d'estaquirots que s'embetumen el rostre, de les comparses estúpides de cap-cigranys agrupats en uniformes multicolors que fan gresca estrafalària i el sens fi de figurons que passegen mandrosament llur aborriment llençant confetti i serpentines, i que amb seguretat ho haurien trobat en manca de no haver tingut lloc.

La ciutat no la honora gaire aquesta festa arcàica i barroera. Cal posar-nos a tò amb els temps progressius i constatar que tota classe de manifestacions en la via pública que puguin ferir la susceptibilitat, crispar els nervis, o molestar el dolor humà, s'han de suprimir, quedant localitzades dintre els locals particulars.

Com si tot l'any no ho fos de Carnaval! Doneu una ullada a cabarets i danzings i altres farandoles semblants, i quedareu escruixits. El que és la moral no hi guanya res malestrugament, doncs en perfecte concubinatge veureu l'amant, la muller i el... marit que fa els ulls grossos i encara proclama el reclam de la seva fembra. Fa fàstic i horror! Creieu-me! Clar que son cassos issolats, però mal aniria si això es propagués. Voleu més Carnaval!.. I ara ve un cas que us provarà també que a ciutat tot l'any és Carnestoltes. Tot quant conto és verídic, vos en responc. La escena en una tocinería (no cal mentar el carrer). Protagonistes: uns joves i la mestressa, entren ells i diuen:

—Bon día, senyora! Que te peus de tocino?

—Si senyors... i ben macos per cert...

—Vol fer el favor de sortir del taulell i ensenyar-nos'els?

—¡.....!

I els autors de la facècia tremolant-los la closca de tant de riure surten al carrer, mentres la bona senyora llença una expressió renyida amb les formes de la bona criansa.

Si el regnat de la poca solta impera, cel'lebrem que's vinguin reduint els espectacles que directa o indirectament donguin ocasió a degradar, sens tò ni sò, a l'individu.

ICAR

Ciutat, 5 de Març de 1930.

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes totalment desemborsat
Casa Central a BARCELONA, Passeig de Gracia, 3 i 5
AGENCIA AL VENDRELL
Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfon, número 24
Apartat Correus, 1

Banca - Borsa - Canvis - Valors - Cupons - Girs

Negociem tots els cupons aixís que queda oberta llur negociació

Compra-venta de tota classe de valors de contractació corrent. Comptem amb un stock de títols dels Deutes de l'Estat i dels principals valors industrials per a liquidar a! moment qualsevol operació de venta—Negociem tota classe de títols amortitzats — Admetem dipòsits en custodia (amb numeració en el resguard) Obrim crèdits amb garantía personal.

Nostra secció de comptes d'Estalvi s'enmotlla a tots els fins de l'Estalvi personal i col'lectiu i abonem el màxim d'interès que autoritzen les disposicions vigents, ço és:

Imposicions a vista amb 8 dies pre-avís 3 per 100 anyal
id. a 6 mesos plaç . . . . . 4 per 100 anyal
id. a un any plaç . . . . . 4'50 per 100 anyal

Cambra cuiraçada amb compartiments de lloguer
La nostra tarifa módica posa a l'abast de tothom aquest servei

SUCURSALS I AGENCIES:

TARRAGONA, AMPOSTA, MORA D'EBRE, OLOT, RIPOLL
SEU D'URGELL, TORTOSA, VALLS, VENDRELL,
ARBÓS, GANDESA, MONTBLANC, MORELL, PUIGCERDÁ, SANTA COLOMA DE QUERALT, TORREDEMBARRA I VILASECA

BANCS AL·LIATS:

BANC DE PRÉSTECS I DESCOMPTES
SUCURSASL: CASA CENTRAL: BARCELONA
GIRONA, LLEIDA, PALMA DE MALLORCA, GRANOLLERS, IGUALADA, MANRESA, VIC
BADALONA, FIGUERES, INCA, MANACOR, PORT-BOU,
SANT FELIU DE GUIXOLS, SANTA COLOMA DE FARNÉS I TÁRREGA

BANCO INTERNACIONAL DE INDUSTRIA Y COMERCIO
CASA CENTRAL: MADRID
SUCURSALS: ALBACETE, ALACANT, CÁDIÇ, CARTAGENA, HUELVA, MÁLAGA, MELILLA MURCIA, SEVILLA, AGUILES, AYAMONTE, CARAVACA, CIEZA, ELCHE, HELLIN, ISLA CRISTINA LORCA, ORIHUELA, PORT DE SANTAMARÌA, S. FERNANDO, SANLÚCAR DE BARRAMEDA, TOTANA I YECLA

L'Altar Major
de la
Església parroquial del Vendrell
(Recull de notes històriques)
(Acabament)

Els gastos

Els gastos de la segona època de la construcció de la obra del Retaule pujaren a 2506 lliures, 6 sous i 10 diners, distribuits de la manera següent:

A l'escultor Josep Batlle, de Tarragona, se li donaren 2359 lliures, 5 sous i 9 diners.

Als mestres de cases Isidre Buronat, Pau Rigual, Bassa (pare i fill) i al manobre Jaume Borrut, per jornals: 10 lliures, 17 sous i 1 diner.

A Josep Clariana per la manutenció dels escultors 25 lliures, 10 sous i 6 diners.

Un pany, clau i tres golfos amb claus per clavar-los, que serviren per la porta que va darrera el retaule: 1 lliura, 17 sous, 6 diners.

A Pere Olivella, per anar amb el seu matxo a cercar els escultors: 11 sous i 3 diners.

A Isidre Buronat i Salvador Baldris amb el seu fill, mestres de cases, per plantar el segon troç del Retaule: 13 sous i 10 diners.

A l'esparter, per llibants per les bastides: 3 lliures, 3 sous i 9 diners.

Per guix: 3 sous.

A Jaume Romeu, fuster, per els seus treballs i fústa: 17 lliures, 13 sous i 3 diners.

A Anton Marqués, fuster, per el seu treball: 1 lliura, 10 sous.

Als dos fusters, per claus, treballs i cordill per a retenir els 4 Sants Doctors: 11 sous i 3 diners.

A Andreu Alujas per un jornal d'anar a cercar a Tarragona les imatges dels Sants Doctors: 15 sous:

A Pau Batllús, per els treballs d'arreplegar el ví l'any 1798: 14 lliures, 1 sou i 3 diners.

A Jaume Borrut, per arreplegar el ví l'any 1799: 9 lliures, 7 sous i 6 diners.

Al fill de Jaume Roch, per arreplegar el vi dels anys 1802 i 1803: 15 lliures, 7 sous i 6 diners.

Al Navarro, per arreplegar el vi dels anys 1804 i 1805: 11 lliures, 10 sous i 6 diners.

A Pere Vives, per el treball d'adobar les botes: 3 lliures, 19 sous i 6 diners.

Per el gasto de treure el vi del cup de Joan Escofet i premsar la brisa: 3 lliures, 3 sous i 6 diners.

Per 6 jornals pagats a un home de Valls i per 14 jornals pagats a Mariano Fontana de les Cases Noves, al treballar en les premses grosses de la vila: 15 lliures.

Reformes

En l'any 1851 fou posada la barana de ferro que tanca el Presbiteri de l'Altar Major en substitució d'una altre barana que hi havia de fusta i ja corcada. Aquesta barana de ferro fou costejada per el Rnt. Dr. Josep Crusat, Rector del Vendrell.

En l'any 1876 es va decorar i daurar l'Altar Major, gracies a la generositat d'en Isidre Alomà, a quin efecte va destinar-hi la quantitat de 2.000 rals.

En l'any 1900 vegent el Rector Josep Guitart que l'església parroquial, per haver servit de caserna durant les guerres civils, es trobava bruta i plena de degoters va fer-la netejar i's varen arreglar les teulades, costant aquest treball 200 duros.

El dia 7 d'Agost de l'any 1900 varen començar-se les obres de pintar la església, a carrec d'en Vicens Carné, de Tarrassa, pel cost de 600 duros.

El dia primer de Novembre del mateix any es va fer la solemne inauguració, amb un Ofici solemne i sermó pel Rnt. Dr. Jaume Valls, Catedratic del Seminari de Barcelona.

A 26 de Juliol de 1902, diada de Sta. Anna, s'estrenaren els dos salomons del creuer que costaren 400 pessetes.

TALLER MECÁNIC
Calmet

Especialitat en la **Reparació de Cotxes** des de l'any 1916

EX-AJUSTADOR DE LES CASES
VALLET I FIOL, VALLET I BOFILL
RICART I PÉREZ

Es reparen els **COTXES** tractant-los amb el major cuidado

Recanvis, Olis i Accessoris de les millors marques

PREUS A CONCIENCIA

PASSEIG CASTELAR, 18 VENDRELL TELÉFON NÚMERO 10

l'endemà vinguè a la vila l'Orfeó Català per donar un concert. Els orfeonistes, per ser diumenge, compliren el precepte oint Missa a dos quarts de dotze i cantaren algunes pesses del seu escollit repertori, estant la església plenissima de gent.

A 18 d'Octubre de 1903 s'inaugurà una reforma que s'havia fet en el presbiteri de l'Altar Major. Aquesta reforma consistí en canviar les grades per altres de granet artificial que foren fetes en la fàbrica allavors de poc establerta a vila per Evarist Julivert. Abans hi havien dues grades molt baixes i molt fetes malbé i ara n'hi han tres de 18 centímetres d'alçada cada una que amb l'haver-se aixecat 30 centímetres la Taula de l'Altar, fá que tots els fidels puguin veure perfectament al Sacerdot quan celebra la Santa Missa.

* * *

Veus ací fet l'historial de l'Altar, el *Major* del nostre temple que és la vertadera llar pairal de tots els vendrellencs perque aquí és on s'hi solemnitzen amb jòia els naixements, on s'hi constitueixen les famílies amb la benedicció nupcial i on s'hi prega i s'hi plora pels que ens han deixat.

L'Altar Major serà sempre el llegat de les centúries que resistirà al temps, car els Sants que en ell campegen serán un ressò i una mostra palesa de la fé dels nostres avantpassats que varen aixecarlo i embellir-lo.

Frederic MARTI ALBANELL, Pvre.

Banc de Catalunya

Capital social: 50,000.000 de pessetes

Domicili social: BARCELONA, Rambla dels Estudis, 10

AGENCIES I SUCURSALS:

Barcelona, (Sans, S. Andreu, Gracia, Rambla del Centre, Plaça d'Espanya), Madrid, Girona, Lleida, Tarragona, Arbúcies, Arenys de Mar, Badalona, Banyoles, Blanes, Calella, Hospitalet del Llobregat, Ibiça, Llagostera, Masnou, Mataró, Molins de Rei, Olot, Palafrugell, Palamós, Port Bou, Santa Coloma de Farnés, Torroella de Montgrí, Igualada, Valls, Vilafranca del Penedès i Vendrell.

BANCS ASSOCIATS:

Banc de Reus de Descomptes i Prestecs, Banc de Tortosa, Banque de Catalogne.

Sucursal del Vendrell

Dr. Robert, 10 bis - Telèfon 3

Aquesta Sucursal realitza tota mena d'operacions de carácter bancari i especialment s'ocupa de la compra-venda de valors al comptat a les Borses d'Espanya i de l'Extranger. Descompte i cobro de cupons i títols amortitzats. Descompte i cobro de lletres. Girs i Cartes de Crèdit. Comptes de crèdit amb garantia de valors nacionals.

CAIXA D'ESTALVIS

Obrim llibretes a la que tenim establerta al nostre Banc amb abono d'interessos a raò del

4 per cent anyal

a comptar des de'l dia següent al de sa imposició. A petició dels interessats, facilitem als imponents de la Caixa d'Estalvis guardioles especials, lliures de tot pagament, a l'obgecte de facilitar el petit eslalvi.

Etica política i sanitária

Per el nostre districte, segons es diu, hi torna a desplegar llur activitat determinada brigada sanitària, prou coneguda en aquesta vila; perteneix a una empresa particular, que, amparada segurament, per la política de favoritismes i monopolis de la Dictadura, va explotant el negoci de la sanitat, tenint una exclussiva per tot Catalunya, segons sembla.

Jo no se com déuen haver quedat, ni què faran els microbis, bactèries, insectes i rates, fustigant-los aixís, segons aquelles disposicions del ministre de Governació, de la Dictadura. M'inclino a creure que si se n'enteren s'uniran, doncs la unió fa la força, i allavors, tota la flora i fauna citada, que d'entre ells n'hi deu haver que saben de lletra, portaran calendari (també ho suposem) i tindran cura de llegir el certificat de garantía que mana aquella llei es tingui en lloc visible, i quan vegin que fineix el plaç, sigui mensual, trimestral o semestral, segons sien els locals o indústries, prevists ja per aquell legislador, naturalment, suposem també que amb armes i bagatges, allavors tota aquesta munió, girarà cua vers altre lloc i tornaran després a llur procedència un cop hagi passat la tempesta i aixís, anirem tenint microbis i demés etcéteres, i l'únic que quedarà debilitat i forsa ressentit serà el calaix o la butxaca del que hagi de venir obligat a que li desinfecti l'establiment aquesta brigada i als preus que marca aquella llei.

També, i parlant hipotèticament, pot succeir—cas de que continui la cosa—que'ls microbis es piquin l'amor propi en haver de morir a plaç fixe, per molt legal que sigui, i al anar-sen, no tornin més si d'ara en endevant no se'ls mata científicament. I llavors no trobarem ni un microbi per salut.

Això a part encara, si no ens engeguen una Catilinària dient-nos: Som els magnants del microscopi, prou que ho sap la gent. Som herois de l'activitat i matarem de repent.

Deia «El Sol» del dia 28 del passat:

ETICA POLITICA

«La gran lacra de la Dictadura fué su afición desmedida, morbosa, a las concesiones de negocios, monopolios, consorcios obligatorios en beneficio de Empresas mal gobernadas, institutos privilegiados adjudicaciones de obras sin concurso; de todo esto ha dejado el Gobierno dictatorial un abundante muestrario. Y no todo lo que cavilaba el dictador y

Torre del Puig, arrivan-thi tant alterat i tartamut, que ni podia explicar-se. Semblava talment, embruixat...

Era en Telesforo. Amb el tret havia perdut el món de vista, colocant-lo en la situació més comprometedora de sa vida. Ni podia donar raó de la alarma, ni tampoc podia confessar la veritat, dient on havia passat la nit...

S'empatollà unes mentides que a ningú satisferen, mentre l'Abelleira deia, maliciosament als seus companys.

—No lo dije? Es el rabo del cometa!...

bassetja per a no fer soroll; tant que al de guardia se li mofaven per un crit que no feia pas guerrero, com deia en Pitarra.

—Cabo de Guardia! Tiren pedres!

S'havia convingut en donar el *¡Quien vive!* a més distància. Molts carros venien a l'instint de la bèstia, mentre el carreter s'endormiscava. Calia fer l'ull viu, en virtut de que la guerra ampara totes les audàcies.

El Telesforo no hi creia en tals alarmes.

—Déjame ustéd ir solo a dar una vuelta por el monte— li suplicava al Marquès de la Farigola— y yo le aseguro que no han de quedarle ganas de volver a aquel que yo *guipe*.

Ja ho deien a la torra:

—Aquest artiller tan de broma, és mes valent que en Prim.

Feren una corda amb nusos i a mitja nit, l'artiller tot sol (mireu que era valent aquell xicot!) s'arriava de la Torre, i a tall de guineu, s'esmunyia Puig avall, com un Pere Sensepó.

El voluntari del *tercero*, la riota dels seus companys, s'havia fet el proposit de acabar amb tanta burla. Al primer que se li presentés per davant de la garita, ho tenia promés, se'n recordaria de les pedres, i tal dia faria un any.

La nit era fosca, com de lluna nova. La llum del fanal de la cua de l'estèl del Puig, brandava com un péndol de rellotge de paret. Un ventet, a intervals, feia canviar de direcció l'estél, determinant el ritme acompassat.

Per la baixada de la carretera de l'atra part del torrent, (allavors no existia el pont d'avui) descendia un carro fent «zig-zag» la mula per a retenir el veïcle que se li anava a sobre. Atravessà el torrent, comensà a pujar la pendent, que de la part de la vila era més ben

sus secuaces pudo llegar a término; habian imaginado nuevas exclusivas y monopolios, algunos francamente con carácter pintoresco. *Un periódico extranjero dice que se pensaba reducir a concesión pública el exterminio de las ratas.* Todo es posible.

Se comprende que un Poder arbitrario, que cifra su principal empeño en ir sustruyendo poco a poco a la libre iniciativa las actividades económicas, debe vivir en una atmósfera poco propicia a la austeridad. En torno de ministros que tienen posibilidad i deseo de crear situaciones privilegiadas, ronda incesantemente una muchedumbre de gestores que esperan el momento propicio para colocar el magnífico piano que ha de hacer su fortuna, de paso que hace la justícia. En este orden de cosas los seis años de la Dictadura han sido un período bastante triste.

Y el espectáculo no ha terminado. Ahora empieza para ciertos magnantes de la Dictadura la cosecha de los frutos póstumos. Vemos estos dias como alguno de ellos recibe suculentas prebendas financieras de manos de elementos a quienes él protegió con socorros extraordinarios en dias difíciles y a quienes favoreció con concesiones de negocios privilegiados.

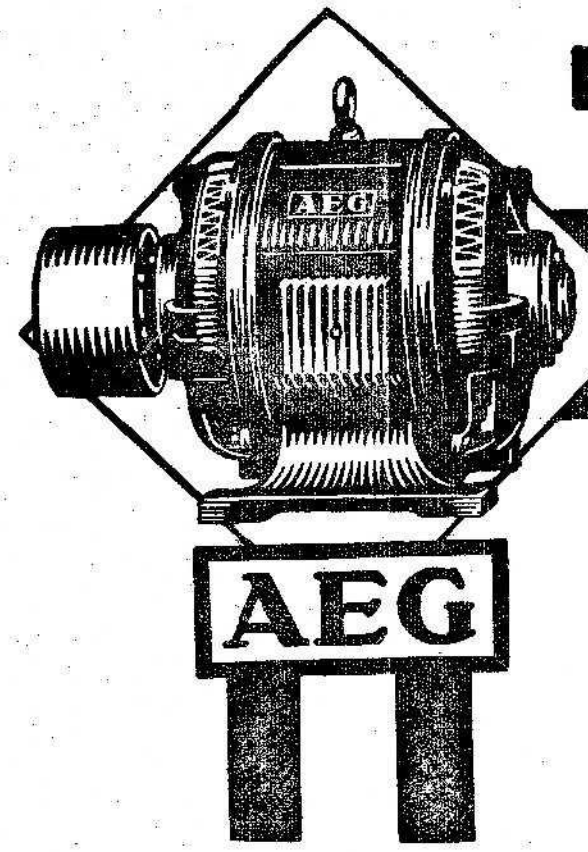
¿Qué queda de los alardes de ética, que tanto prodigaban, mientras impedian la crítica de sus excesos? ¿Qué queda de aquel ímpetu regenerador que les hizo prohibir por decreto la colaboración de los ex ministros en los Consejos de administración de determinadas Sociedades? Y no se arguya que el caso es diferente: por lo mismo que durante su mando vivieron en pleno albedrío, por lo mismo que la fiscalización pública no pudo impedir la consumación de los acuerdos a servir intereses privados tienen un deber más riguroso que pudo tener jamás gobernante alguno de excusar la aceptación de mercedes».

Senyors ja ho veuen: *qué se pensaba* diu, i això aquí ja és vell. Tindrem qui en els d'aquesta encontrada ens vol fer anar a més de tres cents?

F. FIGUEROLA

APRENENT

En necessita un 1' estabilment de construcció de bicicletes i treballs similars de la Casa Guinovart, d' aquesta vila.

MOTORES

DE FAMA MUNDIAL

—EN CIRCUITO CORTO
—DE DOBLE RANURA
—DE ANILLOS ROZANTES
en todas las potencias y voltages

Pedirlos a los instaladores

A. E. G. Ibérica de Electricidad, S. A. Rda. Universidad, 22. Barcelona

Publicacions rebudes

Es prou del domini públic que tots els materials que entren en la confecció del llibre han vingut sofrint d'un temps en aquesta part un augment considerable que fan impossible de sostenir el preu reduïdíssim de tres pessetes que fins ara tenien els volums de la popular BIBLIOTECA «A TOT VENT».

El paper, la tela d'enquadernar i les noves bases del Comité paritari del ram d'enquadernadors deixáven als editors dos camins a seguir: Canviar la presentació de la Biblioteca limitant-se a publicar obres de reduida extensió o augmentar el preu.

EDICIONS PROA ha preferit aquest darrer i ha establert els preus següents:

Preu de venda, 3'50 ptes. preu de suscripció, 3 ptes. i així l'augment queda reduit a 0.

Aquest preu ha començat a regir amb el volum 20 (CRIM I CASTIC) aparegut darrerament.

Pels volums anteriorment sortits el nou preu no començarà a regir fins al primer de Març, així tots els que vulguin completar la col·lecció podrán fer ho a l'antic preu de tres pessetes.

BORDILLOS PER ACERES

¡PREU DE GANGA!

MANUEL PRATS, Pau Casals, 42.-Vendrell

CONFECCIÓ ACURADA DE MARMOLISTERÍA
I PEDRES GRAVADES PER A NINXOLS DE CEMENTIRI

enraonada... i als pocs moments, pels tornaveus de la vall retrunyí un crit de:

—Alto! Quien vive!

I del carro no respongué ningú. La mula seguia posant el pit a la collera, fent els esforços demanats per a vencer la ascenció.

—Alto! Quien vive! I van dos!

I res. Com si al món no hi hagués ningú.

El voluntari de guardia, alçà el gatillo del «Verdang», repetí el Alto! i... ¡pum! una bala encertada al mig del front de la bèstia, abatia l'animal en terra. La guàrdia es posava a les espitlleres, mentre del carro sortia un home que amb els braços enlaire, clamava al cel per sa desgràcia.

—Què heu fet, pobre de mi? no em coneixeu que soc el Peret de Roda que porto al mercat la fruita de cal Andreu?

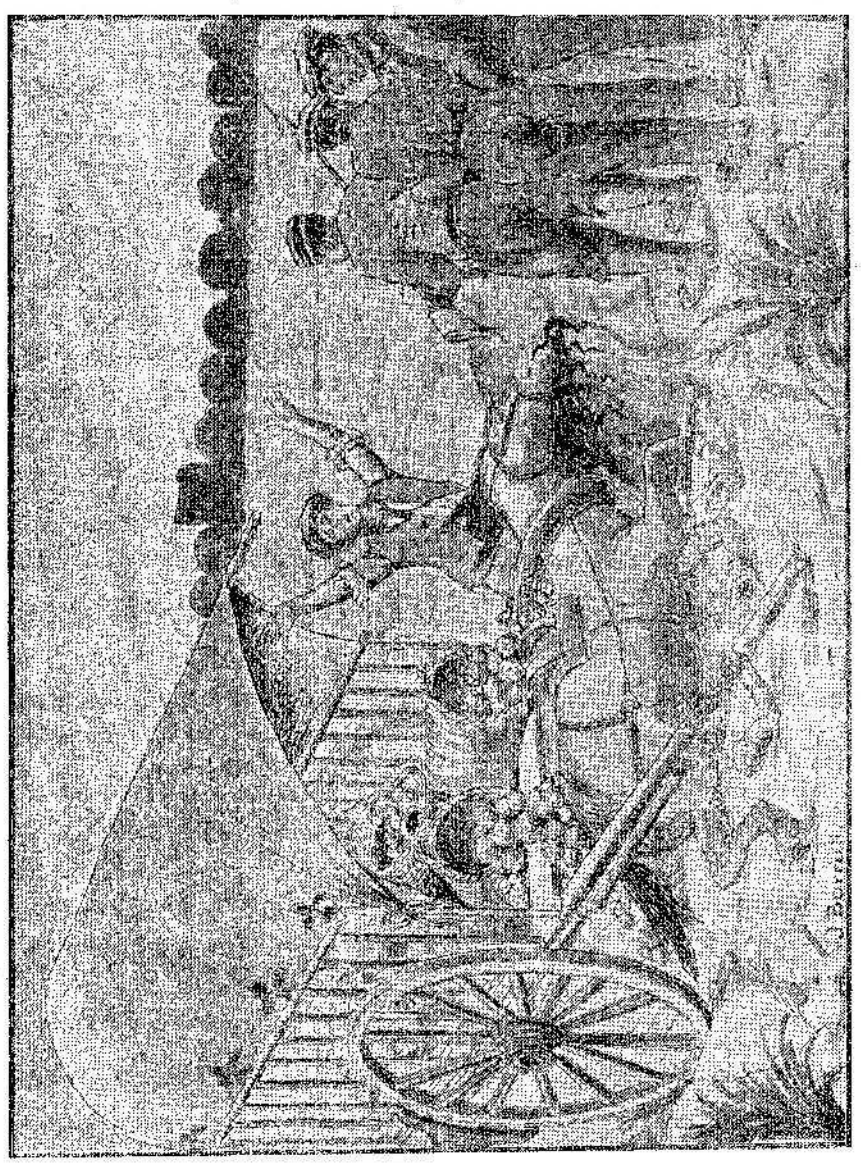
Obriren el portal i sortí el caporal de guàrdia amb dos números. Entre un toll de sang la bèstia havia mort instantánia. Els coves de prunes, que eren vora de vares, estaven buidats al mig de la carretera. El Peret de Roda sumicava com un nen, però la guàrdia havia complert la consigna. Després del tres *¡Quien vives!* el centinella engegà el tret de reglament.

La culpa era del Peret de Roda que s'havia adormit...

De totes les cases del carrer de Mar en sortia gent anhelosa de sapiguer el que havia ocorregut. Del magatzen de la carroça sortia esparverada la pobre masovera de Mas-Girassol.

—Quin surt més horrorós! exclamà als de més aprop.

Per la tápia del fóns del magatzem de la carroça, un home, esferit, havia saltat de dintre a fòra. Com una daina pujà vers la

El voluntari de guardia alçà el *gatillo* del «Verdang», repetí l' jalto! i... ¡pum!, una bala al mig del front de la bèstia, abatia l'animal en terra.

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.- BILBAO

Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes

Reserves: 50.000.000 pessetes

Sucursal al Vendrell

Capitals confiats al Banc en 31 de Desembre prop-passat

En compte corrent a la vista i imposicions. Ptes. 214.855.698'47

En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis. . . . . » 101.294.824.90

En imposicions a plaç . . . . . » 106.190.879'79

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 330.991.107'98

Negociém els cupons venciment 1.er de Març

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3	% anual
De tres mesos a 179 dies . .	3'50	» »
De sis » » 364 » . .	4	» »
De un any en endevant . .	4'25	» »

Llista de donatius a favor de la vídua i fillet del disortat jove patrici Martí i Vilanova.

A plena joventut i en terra extrangera on es trobava exilat per les seves conviccions nacionalistes amarades de justícia i llibertat, morí fa poc aquest català company d'un grup que's disposaven a escriure una plana d'idealisme guiats pel seu ardor jovenil i amb el més gran desinterés. Un deure humà ens mana no abandonar la seva vídua i fillet aplegant donatius per a ells. Per això avui obrim llista entre aquells nostres amics que tinguin a bé donar algom per a engroixir les llistes que arreu de Catalunya s'han format amb el fí de aportar un ajud a la disortada muller i fillet d'aquell abnegat patrici.

Aquells amics que pensin correspondre a aquesta crida, poden trametre a la nostra Redacció el seu óbol per aquesta obra reparadora empresa arreu de Catalunya.

Veus ací la llista fins avui:

El Baix Penedès. . . .	10	Ptes.
Angel Martorell. . . .	5	»
Joan Toldrá.	2	»
Rafel Fusté.	2	»
Pau Martorell.	'50	»
Isidre Martorell.	2	»
Francisco Figuerola. . . .	1	»
J. S. S.	2	»
Joan Oliver.	2	»
Josep Vendrell.	1	»
Francisco Alsina. . . .	1	»
Josep Julivert.	2	»
Josep Plá.	2	»
Total. . .	32'50	Ptes.

Continua oberta la llista.

CORRESPONSALÍA DEL

BANCO DE ESPAÑA

JOSE ALEU-Pl. Pi y Margall, 15, 1.°

VENDRELL

ESPECTACLES

Sura en l'espai un hàlit de guerra; tothom se sent bel'licós, i fins es respira i palpa un aire saturat de combativitats que posa en vibració les veus de tronda. No se sap què porta, enguany, el «tarragoní», el vent de migjorn, qui, en aqueixa temporada quaresmal bufa amb una persistència alentadora per la mainada afeccionada a fer volar l'estel. I com que enguany el carnaval ha martejat, heus ací que les batalles han anat succeint-se sense interrupció i fins a exhaurir els parcs de municions.

Perquè cal suposar que ja se n'han donat compte, vostés, de que en els saraus de carnestoltes—tan animats, tan plens i esbojerrats tots ells—aquell desig de «fer guerra» s'ha manifestat en tota la seva plenitut i amb una ardència violenta sense precedents. Les «boles de neu» (que dic ara!) les bales de fusta han sigut gairebé els únics projectils que han posat a les sales de ball un continuat sobressalt fins en la gent més pacífica allí congregada.

Som lluny ja del temps en el qual les serpentines de variats colors, tirades en l'aire, de cap a cap de la sala, se descapdellaven enroscades per a millor vistositat. Era un moviment bonic, dirigides en diferentes direccions i de distints sectors. Però, no troben, vostés, que «allò» era massa manso? La gent d'avui no hi està per divertiments mansuets. ¡A la guerra, a la guerra!

I vingueren els «confetti»; la seva significació és la traïdoria: cal que l'enemic resti confiat, per a atacar-lo a mansalva. Amb tot, era bonic, era alegroi; els seus colors llampants omplien d'irisacions els pentinats de les nenes i les espatlles de les mamás, i deixava una catifa movible en el sòl. I com que li produïen molèsties en «ficar-se allà on no'ls demanaven», la seva moda ha durat més. No calia sinò que no's trobessin records del sarau en les més recòndites interioritats!

Però l'afany guerrer de l'hora actual necessitava un excitant, i han vingut les «boles de neu». Amb quina fúria se les engeguen els exercits combatents! Com peten al topar amb un cos dur, —el front d'una damissel'la, per exemple— Que fa bonic...! Quin espectacle tan formós per a un sarau, una lluita aferrissada!—Cal esbotzar-les, primer!—se'ls diu. Però, ja, ja; vaia una gràcia; no, no; l'esperit de l'hora actual s'enclou en esser forts, en esser valents, en esser grollers, fins davant de les senyores, i si hi ha molèsties i dolors per elles i fins per ells, no hi fa res; amunt i crits, i qui gemega ja ha rebut... Formós espectacle!...

...Val mes anar al cine.

REFRAN

Es ven una pessa de terra

de vuit jornals, situada a la carretera de Tarragona i plantada de vinya, oliveres i ametllers. Per informes en aquesta administració.

Es ven un camió Ford

de mitja tonelada amb la patent corrent pagada. Es cedirà en ventatjoses condicions. Dirigir se a la impremta d'aquest setmanari.

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venda, peritatge i recana de finques

AIXECAMENT DE PLANOLS

NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL

Fábrica de Mosaics Hidráulics J. JULIVERT

Doctor Robert (Carretera), 12. — **VENDRELL**

DIPÒSIT DE TOTA MENA D'OBJECTES EN

GRANET DE MARBRE I PEDRA ARTIFICIAL

Representant exclusiu per a la venda dels

Ciments de Garraf ~ Ràpit, Lent, Landfort, etc.

GUIX DE VILOVI :: RAJOLES DE VALENCIA I VERNISSADES

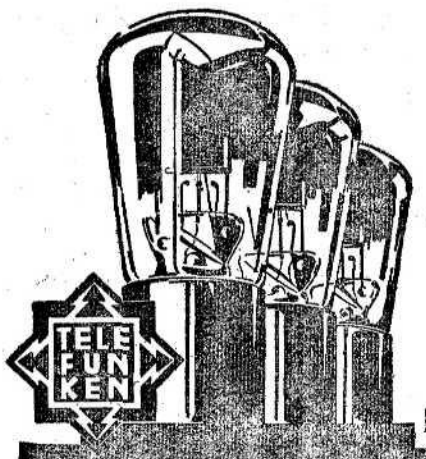
Representació de la casa "URALITA, S. A."

Tenint sempre un estock en dipósit de

Planxes acanalades, Planxes llises, Canons, Dipòsits, etc.

Demaneu tot ço que necessiteu dins el ram de construcció

Válvulas Radio Telefunken

La parte principal de los aparatos de Radio son las válvulas. Con válvulas buenas, cualquier receptor hace milagros.

Las válvulas Telefunken por su técnica reconocida, son las de mayor rendimiento y duración.

Al ensayarlas, procure emplear los tipos que corresponden a su aparato, y el resultado será sorprendente.

Pida folleto de características y precios en todos los establecimientos de Radio.

Pedirlas en todos los establecimientos de Radio

TELEFUNKEN

LA GRAN MARCA MUNDIAL

A.E.G. Ibérica de Electricidad, S. A.- Ronda Universidad, 22, BARCELONA

Els serveis de Cuina

i el confort

de la casa moderan

REQUEREIXEN EL

GAS

que és el combustible

més net, cómode i económic

ELS FREDS S'HAN PRESENTAT

Si vol disfrutar de la llar amb confort i economía instal·li una

ESTUFA DE GAS

Un avís a la tàbrica li solucionarà la adquisició i li facilitarà a prova una Estufa

Pròximament reemprendrà aquesta fàbrica la instal·lació de

Contadors de pago amb monedes de 10 céntims

que tant d'éxit assoliren a la seva primera instal·lació

Apresuris a donar el seu nom per a gaudir d'aquesta ventatja

Fem noves instal·lacions sens necessitat de pagar-les donc per elles cobrem sols un lloguer

Facilitem tota mena d'aparells per a el consum de GAS, tenint a disposició un estoc dels moderns que podrá examinar el consumidor i que cedim a preus veritablement económics

al mig del front de la bestia, abatia l'animal en terra.

Débiles tomad el acreditado Elíxir Callol. Es { rápido científico agradable } que da Vida y Juventud

INFORMATIVES

Notes Municipals

—La Comissió municipal permanent en la seva darrera sessió va acordar: que la Comissió de Foment emeteixi dictamen sobre la manera com deu haver-se de dur a terme la rotulació de carrers i edificis; aprovar l'extracte dels acords presos durant el mes de Febrer; aprobar el balanç d'operacions de comptabilitat del mes de Febrer i la distribució de fondos per el present Març; concedir una subvenció de deu pessetes a la suscripció al Mestre Carpena; autoritzar per a que realitzin obres a Pere Garcia i Josep Ivern; declarar veïns de la vila a Joan Sanchez Sanchez i família; que quedin sobre la taula algunes relacions de gastos per a llur justificació i que s'abonin les que han sigut ja aprobades.

Des de el 15 de Febrer, la
Casa Mumbrú
començà a obsequiar als seus compradors amb participacions d'entrada al
Cine Tívoli, de franc
per a totes les seccions
DIEMANI DETALLS

—Durant el passat mes s'han sacrificat a l'Escorxador d'aquesta vila els següents caps; 175 llanars amb un pes de 1.528 quilos; 32 vacunes, amb un pes de 3.839 quilos i 69 tocinos, amb un pes de 5.686 quilos.

—Durant el passat mes de Febrer han ingressat a la caixa municipal 12.672'76 pessetes, i se n'han pagades 10 753'46.

L'Alcaldia ha remés al Ministeri del Treball, acabat del tot en la part que li pertoneix, l'expedient sobre el mercat que celebra els diumenges la vila des de temps immemorial, i que fou incoat l'any 1927, el qual estava parat per manca d'un informe de la Delegació provincial del Treball de Tarragona, i que no ha sigut encara possible acompanyar, però s'espera que'l Ministeri el reclamarà a aquell centre.

NOVES

El Carnaval a vila, un temps bullanguer i mogut, fa anys esdevé retret dintre les sales del Centre Vendrellenc i Centre Industrial que en aitals dies resulten insuficients per a acollir la gran gentada que hi acut, quedant reduit l'espectacle a balls de tarda i de nit, sens altre diferència que la tocada de rigodons durant quin ball s'hi fa broma, per cert gens lluida ni en res divertida i si molt cansada pels que la fan, i les corresponents guerres de boles de neu i confetti.

Res de màscares ni de pensades humorístiques; res d'espectacle popular, ni de comparses i cavalcades, el xivarri popular ha arrongat la banya i s'ha guarit dintre la closca, haurà de tornar a ploure i tronar per a que ell torni a sortir, si és que no es mor a dintre fastiguejat.

Al Centre Industrial, aprofitant tenir contractada la Banda del Regiment de Luchana que assolí el primer premi en el concurs de bandes celebrat darrerament a la Exposició de Barcelona, ho aprofitaren dilluns a la nit, i amb ella donaren un escollit concert, en el que la dita banda demostrà abastament la seva válua executant amb gran mestria i ajust les sis composicions que integraven el programa i que ja anunciarem en el nostre darrer número, sobressurtint en elles el preludi simfònic «La Torre del Oro» quina sola execució fora suficient per a posar a primer rengler la mestria del seu director senyor Gutiérrez i la justesa i habilitat dels professors que integren aquesta avui tan acreditada banda, que sap donar un caient acuradíssim a les seves execucions, diguiu sinò la manera acertadíssima com ella toca el pasdoble «O'Artista», que no ens hauriem cansat d'escoltar. Les demés composicions foreu dites excel·lenment.

Als molts aplausos que reculliren volem aquí ajuntar-hi també el nostre.

* * *

La Reial Societat Filarmònica de Londres acaba de nomenar membre honorari de la mateixa el nostre insigne artista Pau Casals. Es aquesta entitat musical, la més antiga i important del món, i ja en 1915 otorgà a en Casals la medalla d'or de Beethoven que posseeixen molt pocs homes.

També l'Escola de violoncel de Londres li ha otorgat el títol de Patró de la mateixa.

Rebi la nostra coral enhorabona.

* * *

José Aleu Massanet
ABOGADO
OFRECE SUS SERVICIOS COMO PROCURADOR DE LOS TRIBUNALES
Plaza Pí Margall, 15, 1.º - VENDRELL

* * *

L'Orfeó Vendrellenc trameté dijous el següent telegrama al senyor President del Consell de Ministres:

«Orfeó Vendrellenc suplica poderes públicos ampliación amnistia a Maciá y demás no comprendidos por causas político-sociales y revisión causa Garraf.—El presidente, J. Julivert».

Avui s'ha rebut del senyor President la següent contesta:

«Remito su telegrama al Sr. Ministro Gobernación para su estudio».

* * *

Compri tots els dies a la
Casa Mumbrú
Perfumería - Mitges i Mitjons
Camises i Corbates-Gorres-Berrets
(ARTICLES PREFERENTS)
i serà obsequiat per a cada artícle amb participacions d'entrada al
Cine Tívoli, de franc
per a totes les seccions
DEMANI DETALLS

* * *

La conferència que'l dia 4 de Març passat havia de donar a vila En Rovira i Virgili sota el tema «Elogi del lliberalisme» i que havia de tenir lloc al Café Duval, va esser suspesa per disposició del senyor governador civil de la província.

No obstant, l'amic Rovira i Virgili acompanyat d'algunes amistats seves de Barcelona, vingué a vila on arribà a hora habil per a fer la seva peroració, mes davant la suspensió de l'acte se n'entornaren a ciutat, aprofitant, però, la ocasió per a traslladar-se junt amb un grup de vilatans, al cementiri on els elements del Centre Republicà li demanaren depositès en nom seu un ram de flors damunt la tomba que guarda les cendres dels martes vendrellencs que el 4 de Març de 1874 donaren sa vida en defensa de la llibertat. En Rovira accedí a la petició i en depositar el ram de flors digué que ho feia en nom del Centre Nacionalista Republicà del Vendrell, donant-li això peu per a pronunciar un breu parlament en el que recordà la gesta dels nostres herois, fent remarcar que ells son dignes d'imitació per tots els homes d'ideals.

A seguit tornà En Rovira i Virgili a Barcelona i es donà per celebrat l'acte.

* * *

CLÍNICA DENTAL
MARTORELL
ODONTÓLEG
Doctor Robert, 13.-VENDRELL
Visita tots els dies al matí de 9 a 1

* * *

Referint-se a les noces de Ofelia Aixalà i Junior Hernández, quin esdeveniment anunciarem des de aquestes planes, ens plau reproduir d'un rotatiu de la Havana, les següents ratlles que seleccionem de la extensa ressenya que allí s'hi publica:

«Boda de alto rango, la efectuada anoche en la artística y bella Iglesia de San Juan de Letrán, de los Reverendos Padres Domínicos.

Ofelia Aixalá y Junior Hernández, una pareja en la que parecen vincularse todos los prestigios y todos los dones.

Jóvenes, muy jóvenes, han visto cristalizar su primera ilusión al pié de los altares.

Ofelia, una figulina de ensueño, fragil y linda como una princesita de los cuentos de hadas

Hija adorada de don José Aixalá, persona de tan alto relieve en el mundo de los negocios y en el mundo de las letras, por raro y feliz sortilegio y de su esposa Angela Roig, dama que es dechado de bondad y de dulzura.

Junior Hernández y Figueroa, joven de gran família, de mucho arraigo en la vieja sociedad matancera, hijo del señor Oscar Hernández y Trelles, Vicepresidente de la Cuban Land and Leas Tobacco Co., y su esposa la elegante y gentilísima dama Mercedes Figueroa

Precioso el severo y bello adorno floral con que los artistas de la «Casa Trías», realzaran en sus naturales bellezas arquitectónicas el bello templo de los Domínicos.

. . . . . .

Del brazo de su padre y padrino, cruzó Ofelia hasta el altar por la florida senda, entre elogios.

Viste su linda figura con un traje en el que se adivinaba la firma de una artista y de una autoridad en la materia.

Era un precioso modelo de Lelong, de época, que lo seleccionó en París, la hermana de la novia, la bella esposa de Luis Entrialgo.

Complemento de ese atavío era el ramo de mano, creación también de «La Casa Trías» todo de «sweet peas» blancos recogidos con un lazo de tul.

Esperando en el radiante altar, estaba el Ministro del Señor, con el novio y su madre y madrina.

Viste un elegante robe, la gentil señora de Hernández, rematando su elegante figura un airoso «chapeaux».

Irreprochable el novio, en su británica y gentil apostura, sonrie satisfecho y feliz,

Comprant a la
Casa Mumbrú
tots els Dilluns, Dimecres i Divendres
a mes de totes les bonificacions se li regalarán participacions d'entrada al
Cine Tívoli, de franc
per a totes les seccions
DEMANI DETALLS

ante la aparición de la fascinadora figura que se acerca hasta el altar.

Comienza la ceremonia, en su solemne y augusta senzillez. Recita el sacerdote las frases de la epístola y entona el coro dulces melodías.

Los testigos:

Por ella, el doctor Aurelio M. Serra y los señores Julio Blanco Herrera, Narciso Maciá Doménech, José Rueda Bustamante, Aquilino Entrialgo y Ramón Aixalá.

Y por el novio, los doctores Miguel Figueroa y Raul Trelles y los señores Carlos Manuel Hernández, Rafael Martinez, Luis Entrialgo y Panchito Miranda.»

Aprofitem aquesta ocasió per a brindar de nou a la felicitat de la jove parella i de llurs estimades famílies.

* * *

Carbó de cok
La fábrica de Gas d'aquesta vila l' expen als següents preus:

Un quintà peu, a fàbrica	3'75	Ptes.
Un quintà carbó i picat	4'—	»
Un quintà carbó a domicili	4'—	»
Un quintà carbó i picat, a domicili	4'25	»

* * *

Es quasi segur que dintre la present setmana serà instal·lat al Centre Industrial, i com a via d'ensaig, un aparell sonor «Electrofónica» amb gran radi d'ampliació i els corresponents altaveus, amb el que s'hi donaran escollides audicions durant alguns dies de la present Quaresma.

* * *

Dijous vinent la Lira celebrarà l'anyal sopar de germanor, en el qual no hi mancarà el típic «xató», tan escaient en aquesta temporada escarolera.

Ja ho saben els socis protectors que hi vulguin concorrer; per a inscripcions al local social.

* * *

La Comissió organitzadora de la segona tanda d'Exercicis Espirituals, prega als inscrits procurin servir-se dilluns del tren de les 5'54 per a anar a la estació de Sant Vicens i d'allí de seguida a l'Hotel Bellamar, de Comarruga.

* * *

Dilluns vinent a les onze del matí començarà a la església parroquial la ensenyança de la Doctrina cristiana als nens i nenes que enguany han de fer la Primera Comunió.

* * *

EMILI FOLCH
ODONTÓLEG
Ofereix el seu despatx de dentista en el CARRER del DR. ROBERT, N.º 10
tots els dijous i dissabtes a la tarda i diumenges al matí.

* * *

Dimecres, festa del Nen Jesús de Praga al Col·legi de les Mares Escolàpies s'hi celebraràn les funcions religioses que cada any acostuma a celebrar dita festa aquella santa casa.

* * *

«Tívoli Vendrellenc».—Inauguració de la Temporada de Quaresma.—Programa per a avui, nit, i demà, tarda: La superproducció «La Marcha Nupcial»; la comèdia «Hambre de amar»; la revista «Diari Metro» i la cinta còmica «Un empleado modelo».

Diumenge, nit: Solemne aconteixement. Presentació de la renombrada estrella de la cançó «*Carmen Flores*», creadora d'un repertori que ningú pot igualar. Reaparició de la jove i notable ballarina «*Lya Zabay*» que presentarà un exclussiu repertori de balls moderns. Es projectarà un nou i magnífic programa de pel·lícoles.

Dilluns, tarda: Sessió Vermouth. La gran pel·lícola «Mi vida en sus manos»

Tots els Dijous dies de Moda de la
Casa Mumbrú
a mes de les bonificacions que s'abonen en el moment de la compra, si compra **artícle preferent** se li regalarán participacions d'entrada al
Cine Tívoli, de franc
per a totes les seccions
DEMANI DETALLS

completant el programa la «Revista Paramount» i la còmica «Aventuras de un policía».

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Lauro Sumo Guasch i de Dolors Sentís Busseu.

Defuncions: Marina Foix Guivernau, de 72 anys, Cristina Alta, 25.

Matrimonis: Josep Francesc Martorell amb Maria Vidal Tous.

IMPREMTA RAMON-P. 4 DE MARÇ-VENDRELL

Casa apropiada per pagés
situada al carrer de Cristina Alta, número 1, amb corral i habitacions en perfecte estat. Es ven a preu económic. Per detalls dirigir-se a la mateixa casa.

Es ven un Piano-Pianola
de la millor marca alemana, en estat semi-nou. Es ven per la tercera part del seu cost i a tota prova. A gust del comprador es vendrà al comptat o a plaços. Informarán a la Impremta d'aquest setmanari.

Narracions i llegendes de Poble
Un tomo: 1'25 ptes.
De venta a la Impremta Ramon